

[Henning Rasmussen]

og domstolene« udgå. Vi synes ikke, det er i overensstemmelse med øvrig lovgivning, at disse to organer direkte er nævnt. Vi mener naturligvis, at de skal følge lovgivningen; der er derfor ikke tale om en realitetsændring.

De øvrige ændringsforslag er mindre, og jeg skal derfor blot henvise til de bemærkninger, der er gjort fra vores side i betænkningen.

Til slut skal jeg bede om, at forslaget går tilbage til udvalget med henblik på en finpudsning af det og en afstemning med lovforslag nr. L 161 – det kan vise sig at være nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Dette er jo en sag, der har sat sindene i bevægelse rundt omkring, og derfor har jeg været usædvanlig omhyggelig med læsningen af betænkningen. Der står meget mærkeligt i den, men det eneste sted, hvor der står noget direkte uforståeligt, er i Socialdemokratiets betækningsbidrag, og derfor synes jeg, det er passende at spørge om det med det samme. Man skriver her:

»Mindretallet ønsker naturligvis ikke at begrænse folks ret til tobaksrygning.«

Det forekommer mig at være et forsøg på at lade, som om man ikke ved, hvad man selv gør. Jeg har opfattet de initiativer, vi her er i gang med at tage, bl.a. som noget, der handler om at begrænse folks ret til tobaksrygning – hvad jeg i øvrigt synes er helt rimeligt – men det ønsker man ikke at begrænse. Jeg vil gerne spørge, om det er, fordi der i skyndingen er kommet et »ikke« for meget med; det kan jo ske.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det at begrænse antallet af steder, hvor der kan ryges, er ikke det samme som at modsætte sig, at folk ryger.

Lis Aaltonen (KF):

Der er stillet en lang række ændringsforslag, forslag, der går langt ud over de rammer, folketingsbeslutningen af 28. maj 1986 fastlagde.

Ændringsforslaget om at pålægge hver enkelt offentlig arbejdsgiver hurtigst muligt

efter lovens ikrafttræden at etablere særlige rygeområder vil uanset den foreslåede dispensationsbestemmelse give anledning til betydelige udgifter for både stat og kommuner. Vi vil fra konservativ side klart tage afstand fra sådanne tiltag.

Ligeledes vil vi tage afstand fra ændringsforslaget om helt af forbyde reklamevirksomhed. Det Konservative Folkeparti er tilhænger af et frit samfund med størst mulig frihed og ansvar for det enkelte menneske. Det gælder også, når man taler reklamer.

Det fremgår helt klart af de oplysninger, kommunaludvalget har modtaget, at et forbud mod tobaksreklamer kun vil medføre, at ytringsfriheden begrænses, og at en lang række danske tobaksarbejdspladser må flytte til udlandet.

Inden man i Norge indførte forbud mod tobaksreklamer, udgjorde det norske cigaretsalg 35 pct. I dag er det faldet til 8 pct. Samtidig er forbruget steget med 50 pct., mens vi i samme periode kun har haft en ubetydelig stigning på 3 pct. her i Danmark.

Det kan efterhånden ikke undre nogen, at det er Socialdemokratiet, der fremkommer med et sådant ændringsforslag. Tilsvarende gjorde sig gældende ved beslutningsforslaget om at nedlægge Sojakagefabrikken. Ved den lejlighed røg der 100–400 arbejdspladser. Et forslag om forbud mod tobaksreklamer vil koste det danske samfund endnu flere arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, fru Lis Aaltonen skulle oplyse Folketinget om, at de, der har henvendt sig i denne sag om reklamer til kommunaludvalget, er tobaksindustrien i Danmark. Det er deres oplysninger, der bygges på, deres udsagn om, hvad der ville ske efter deres opfattelse. Jeg har læst de undersøgelser, som de henviser til, og jeg kan ikke se, at der i dem ligger nogen form for bevis for, at der er grund til at frygte, at der sker den reduktion af danske arbejdspladser, som der her er tale om. Det kan jeg slet ikke se.

Bente Nielsen (V):

Som jeg sagde allerede under førstebehandlingen, vil vi i Venstres gruppe stemme forskelligt ved lovforslagets endelige vedta-